

Keiķenes Vēstnesis

2014.
gada
30. aprīlis

Keiķenes pagasta mēnešraksts Nr.259/4

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Vecmāmiņ labā...

Tik daudz siltu cieņas, bijības un mīlestības pilnu vārdu ir veltīti mātēm. Bet, bērniņam piedzimstot, mātei līdzās parasti ir arī vecmāmiņa. Līdzās ar savu padomu, labestību, dzīves pieredzi, mīlestību, nesavtīgām rūpēm.

Vecmāmiņa vienmēr atradīs brīvu laiku, ko pavadīt kopā ar mazbērniem, lai uzklausītu, izrunātos, samīļotu. Un „vecmāmiņa allaž ar kaut ko kārdina. Varbūt ar pašas ceptu ābolkūku, krāsni apbrūninātu cāli vai cepumiem. Vecmāmiņas mājā vienmēr smaržo visjaukāk.”

Keiķenes pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” audzēkņi un darbinieces bija izdomājuši iepriecināt jaukās, mīļās, labās vecmāmiņas un vecvecmāmiņas, š.g. 10. aprīlī uzaicinot uz vecmāmiņu balli „Es tavā sirsniņā” bērnu dārza zālē.

Varētu rasties jautājums: kas tad tā par balli, ja nav aicināti vectētiņi, kas izdancinātu vecmāmiņas? Nesatraucieties – balle bija! Paši bērni izdancināja savas omītes ne sliktāk kā vectētiņi! Un mīļāk un aizkustinošāk noteikti!

Vecmāmiņām par iepriecinājumu skandēja bērnu dziedātās dziesmas, tika skandēti dzejoļi, stāstītas pasakas. Bērni bija iemācījušies arī vairākas dejas. Un tas viss par godu viņām – visjaukākajām, visšarmantākajām un vismīļākajām vecmāmiņām un vecvecmāmiņām!

Drosmīgākās vecmāmiņas tika uzaicinātas pagatavot saviem mazbērniem no kreppapīra tērpu, un tas viņām izdevās lieliski, apliecinot to, ka vecmāmiņas prot visu!

Pasākuma nobeigumā bērni cieši, cieši samīļoja savas omītes un mielojās ar viņu atnestajiem kārumiem. Ak, saldās vecmāmiņas!

Par to, kādas emocijas ballē izbaudīja vecmāmiņas, stāsta viņas pašas.

Sandra Rudņika: – Par vecmāmiņu kļuvi 39 gadu vecumā. Ar to, ka tik jaunos gados kļuvi par vecmāmiņu, sadzīvoju labi. Tas, ka kļuvi par vecmāmiņu, nelika man sajūties vecai un sākt stresot. Saviem mazbērniem esmu ome, un pašlaik mēs visi draudzīgi sadzīvojam kopā trīsistabu dzīvoklī.

Bērnu dārzu apmeklē mani divi mazbērni

Vecmāmiņas - jaukās, mīļās, smaidīgās, bēdīgās un nopietnās! Pirmā no kreisās - Rīta Reinholde, otrā - Anna Bombāna, trešā - Sandra Rudņika.

Raiena skaitītais dzejolis iepriecināja viņa vecvecmāmiņu Veru Perfīševu.

– diviņi Kristers Niks un Elza Zita. Bija prieks skatīties, cik daudz mazbērni ir iemācījušies šogad – gan dziesmas, gan dejas, gan rotaļas! Jutos aizkustināta un laimīga, ka man ir tik jauki un apdāvināti mazbērni! -

Olga Spārņiņa: - Kristers pagaidām ir mans vienīgais mazbērns, tāpēc visa mana mīlestība tiek viņam. Ja vien ir iespējams, apmeklēju visus bērnu dārza pasākumus -

Dairas priekšnesumu skatījās viņas vecmāmiņa Valda Putniņa.

arī Vecmāmiņu balles un Māmiņu dienas pasākumu.

Vecmāmiņu balle mani ļoti aizkustināja - bērni bija daudz ko jaunu samācījušies! Mans mazdēls arī piedalījās vairākos priekšnesumos.

Katru gadu šis pasākums ir atšķirīgs - tas man ļoti patīk. Sīrsnīgs paldies par Vecmāmiņu balli! -

B.Mietule

Šovs „Pelnušķīte” ne tikai LNT

Š.g. 28. martā Ķeipenes pamatskolas 4. klases meitenes, vecāku un vecvecāku atbalstītas, posās konkursam „Pelnušķīte”, ko organizēja klases audzinātāja Daiga Bombāne. Konkursa dalībnieces vērtēja žūrija, kurā bija sporta deju skolotājs Andris Miķelsons, Ķeipenes tautas nama vadītāja Inese Daugaviete un Ķeipenes pamatskolas skolotāja Agita Zvaigzne.

uzzīmētu, ja zīmulis man klausītu. Bet varu vien šos vārdus tev teikt un lūgt: - Vai varam iepazīties?-

Pelnušķītes titula ieguvēja dzīvē tomēr negribētu būt Pelnušķīte

Pelnušķītes titulu sīvā konkurencē izcīnīja Ķeipenes pamatskolas 4. klases skolniece **Enija Elva Apsīte**. Kas gan tas būtu par rakstu, ja nebūtu intervijas ar pasākuma pašu centrālo personu - titula

mammās un omes. Mums abām tērpus palīdzēja izgatavot gan mamma, gan ome.- *Patrīcija, vai Tevi nemoka neliela skaudība par to, ka titulu ieguva Tava māsa, nevis Tu?*

Patrīcija Paula. – Nē, man nav žēl, ka man netika Pelnušķītes tituls. Man konkursā labāk nekā mātai paveicās sviestmaižu gatavošana, toties Enijai labāk veicās erudīcijas testā.-

Konkursa „Pelnušķīte” dalībnieces un viņu atbalstītāji

Konkursa ideja aizgūta no draugiem

Kāpēc radās ideja rīkot šādu konkursu un kā veicās idejas īstenošana – par to vaicāju skolotājai Daigai Bombānei.

D. Bombāne: – Manai audzināmajai klasei ir izveidojusies draudzība ar Talsu novada Lībagu sākumskolas 4. klasi – skolēni sarakstās viens ar otru. Uzzinājām, ka mūsu sadraudzības klases meitenes piedalījās konkursā par Pelnušķītes titula iegūšanu. Izdomājām tādu konkursu noorganizēt arī mūsu klases meitenēm. Par to, kā konkurss izdevās, lai savas domas labāk izsaka paši skolēni.-

Paula Ilva Upeniece: – Man konkurss patika! Konkursā jauks bija puisi sagatavotais pārsteigums konkursa dalībniecēm un arī cienasts bija gards!-

Katrīna Ivonna Fišere: – Es piedalījos konkursā. Man ļoti patika uzstāties un demonstrēt tērpu.-

Dainis Ozoliņš: – Es konkursa laikā katru meiteni noraksturoju ar savu krāsu. Tas bija interesanti!-

Rinalds Sardiko: – Līdz pēdējam brīdim nezinājām, kura meitene uzvarēs. Varējām tikai minēt. Visas meitenes bija centīgas. –

Toms Lugins: – Pirms pēdējā pārbauzējuma – dejām – trim meitenēm bija vienāds punktu skaits. Tātad visu izšķīra meiteņu dejojprasme.-

Mareks Pavlovs: – Es par godu konkursam uzrakstīju dzejoli: „Visskaistākai meitenei dziesmu uzrakstītu, ja rīmētos man notis. Visskaistākai meitenei seju

„Pelnušķīte” ieguvēju Eniju Elvu, kuru sastapu skolas sporta laukumā kopā ar diviņu māsu Patrīciju Paulu!

Vai esat lasījušas pasaku par Pelnušķīti un skatījušas filmas par Pelnušķīti?

Enija Elva: – Mēs ar māsu esam lasījušas pasaku, filmas neesam redzējušas. – *Vai jūs dzīvē gribētu līdzināties Pelnušķītei?*

Patrīcija Paula: – Pelnušķīte bija ļoti čakla. Nē, es negribētu būt Pelnušķīte, viņai bija pārāk daudz jāstrādā. –

Enija Elva: – Es arī negribētu būt Pelnušķīte.-

Kas konkursa dalībniecēm bija jādara, lai iegūtu Pelnušķītes titulu?

Enija Elva: – Konkursā piedalījās visas mūsu klases meitenes. Mēs klasē esam astoņas meitenes un pieci zēni. Mums, meitenēm, vajadzēja atbildēt uz 10 jautājumiem, vajadzēja izgatavot vizītkartes, sniegt priekšnesumu. Vēl mēs dejojām sporta dejas – kvikstepu, džaivu, ča – ča – ča un citas. Lai visām meitenēm būtu ar ko dejojot, bija uzaicināti zēni no citām klasēm. –

Patrīcija Paula: – Vēl mums bija jāšuj pogas, jātaisa sviestmaizes, jāizpilda erudīcijas tests. Bija arī modes skate. Man modes skatē bija svārki no krāsainiem plastmasas maisiņiem, mātai – pludmales svārki ar salmiem un puķēm. – *Vai modes skates tērpus bija jāgatavo pašām meitenēm?*

Enija Elva: – Nē, varēja palīdzēt arī

Kā konkursa uzvarētāja tika godināta?

Enija Elva: – Man tika princeses kronis, auskari, krelles, rokassprādze – un, izrotājusies ar šīm rotām, deju Vīnes valsī ar Kristapu. Pārējās meitenes saņēma diplomus, katra meitene saņēma arī pa rozītei. –

Parasti jau mēs mācāmies no labajiem pasaku tēliem. Vai Jūs abas arī esat čaklas kā Pelnušķīte un palīdzat savai omei ikdienas darbos?

Patrīcija Paula: – Ikdienā mēs gandrīz neko nepalīdzam, vasarā gan strādājam – dažreiz noslaukām putekļus omes istabā un palīdzam viņai gatavot ēst. – *Ko jūs jau mākat pagatavot?*

Patrīcija Paula: – Es māku uzcept un uzvārīt olas.-

Enija Elva: – Es māku izcept kartupeļus un uztaisīt sviestmaizes.-

Ja nākamgad būs atkal tāds konkurss, vai piedalīsieties?

Enija Elva: – Jā, mums patika pasākums. Tikai tas par ātru beidzās. Pēc konkursa pamielojāmies ar našķiem un devāmies mājās, gribējās vēl palikt, paspēlēt spēles, bet vecāki gribēja doties mājās.-

Mammās paldies par interesanto pasākumu

Konkursa norisēm līdzī dzīvoja arī Enijas Elvas un Patrīcijas Paulas mamma Aiga Vaļeika, kurai arī ir savs sakāmais par konkursu.

A. Vaļeika. - Ļoti patika šis konkurss. Tas lika kavēties atmiņās arī par manu

skolas laiku. Bērni bija cītīgi gatavojušies. Malači!

Manas meitas ar lielāko daļu konkursa uzdevumu pašas tika galā, bet mana un vecvecāku palīdzīgā roka bija vajadzīga priekšnesumu sagatavošanā un arī tērpu radīšanā modes skatei.

Konkursa noslēguma dienā manas meitenes bija patīkami uztraukušās - tas liecina, ka konkurss tika uztverts nopietni. Arī man bija mazliet jāsaspringst un jāsakonzentrējas, jo palīdzību vajadzēja dubultāt – abām manām meitām. Taču šī diena bija ne tikai saspringta - tajā ar prieku un mirdzumu acīs varējām izbaudīt bērnu darba augļus.

Tas, ka Enijai tika piešķirts Pelnrušķītes tituls, bija patīkams pārsteigums, kas raisīja platu smaidu. Vakarā par godu šim titulam mājās notiesājām gardu torti.

Jāsaka lielais PALDIES skolotājam Daigai, ka viņa mūsu bērniem klases – skolas dzīvi padara krāsaināku, iespajdiem bagātāku, radošāku un interesantāku!-

Skolotāju, skolniekus un mammu uzklaustīja **B. Mietule**

Pelnrušķītes titula ieguvēja Enija Elva

Paula Ilva demonstrē tērpu

Katrīnai Ivonnai konkursā vislabāk patikusī uzstāšanās un tērpu demonstrēšana.

Keipenes tautas namā skanēja tautasdziesmas un saksofons

Ir viena jauka latviešu tautasdziesma par pavasari: „Paldies saku Dieviņam, Nu atnāca pavasaris: Dzied meitiņas, skan koklītes, Pūš ganiņi stabulītes.”

Šo tautasdziesmu atcerējos 16. aprīlī - skaistā, saulainā dienā, kad dabā jau pavasaris un Keipenes tautas namā dziedāja gan meitenītes, gan puīši, jo šeit norisinājās konkursa „Mana tautasdziesma” noslēguma pasākums.

Par šo pasākumu lūzdu pastāstīt tā vadītājam un organizatoram Keipenes pamatskolas mūzikas skolotājam Andrim Upeniekam.

Beidzamais mūsu pagastā notikušais dziesmu konkurss ir kādreizējās mūzikas skolotājas I. Katanes rīkotais „Spiets”, kurā piedalījās gan bērni, gan pieaugušie. Kāpēc Tev radās doma sarīkot Keipenes pamatskolas skolēniem dziedāšanas konkursu „Mana tautasdziesma”? Varbūt, būdams īstens Latvijas patriots, iedvesmojies no LTV raidījuma „Manas tautas dziesmas”, kas vairākus gadus pēc kārtas novembrī izskan kā dāvana Latvijai tās svētkos?

- No citiem pamācīties nav tas pats, kas darināt pakaļ. Varbūt tas nav labi, bet man nepatīk kaut ko darīt tāpēc, ka tas kaut kur jau redzēts, ir modē vai ka stilīgi...

Mūzika, dziedāšana ir dvēseles, sirds izglītība. Zinātniski pierādīts, ka muzicēšana (tajā skaitā dziedāšana) lieliski attīsta prātu, trenē atmiņu un gudru domāšanu. To visi saprotam. Bet ne vienmēr aizdomājamies, ka nav

labāka pilnveidošanās veida par paša izpildījumu vienalga vai dziedot, dejojot, zīmējot, gleznojot, vai teātri spēlējot... Tautasdziesma ir ļoti piemērota prāta, muzikalitātes un dvēseles kopēja, bet tas ir garš stāsts.-

Un tomēr, kāpēc izvēlējies tautasdziesmas dziedāšanu, turklāt tikai solo izpildījumā?

- Ik tautasdziesmas četrindē ir dziļa vārdu jēga. Neviena tautasdziesma neslimo ar tukšvārdību, ar kādu smagi sasirgusi liela daļa popmūzikas. Solo dziedājumā izpildījums kļūst par veselu lugu, kurā bērns pats top par dramaturgu, scenogrāfu (viņam jāredz dziesmas ainava), režisoru, aktieri, kompozīcijas veidotāju un daļu no publikas. Protams, ka nevar prasīt, lai bērns skatuviskā spēja pretendētu uz augstu meistarību, bet iekšējs gara lidojums viņā notiek...-

Vai šodienas skolēniem ir vēlēšanās dziedāt, izpausties dziesmā, vai bērni dzied mūzikas stundās?

- Nemaz nešaubos. Vēlmi sevi izpaust dziesmā spilgti rāda lielākā daļa skolēnu, sevišķi dedzīgi dzied pašī mazākie, bet redzamu robežu šajā ziņā nevaru novilkot: acis spīd gan pirmklasniekiem, gan devītajiem, kuri nu jau iemēģina pēdēja zvana un izlaiduma dziesmas. Mūzikas stundās dziedam ļoti daudz, bet nepārspīlējam: arī saldīti ēdieni apnīk... - *Cik skolēnu piedalījās konkursā? Tautas namā jau bija konkursa fināls, kurā kopā piedalījās 11 tautasdziesmu izpildītāji – 9 meitenes un 2 puīši.*

- Atlases kārtā piedalījās gandrīz visi. Konkursa pusfināla (30 dalībnieku) cīņas bija ļoti sīvas: vairākos gadījumos rezultāti atšķīrās tikai par 0,1 punktu no 20 iespējamajiem... Pusfinālā burvīgu meiteņu vidū startēja arī vairāki vīrišķīgi puīši, par ko priecājos visvairāk, tā sakot, mūsu skola taču nav meiteņu ģimnāzija...- *Kā pašam šķiet – vai konkurss izdevās? Kādi ir ieguvumi no šāda konkursa?*

- Par to, vai izdevās, būtu jājautā publikai. Man šķiet, ka (kā allaž) bija labas un ne tik labas ziņas, bet kā no vienām, tā otrām ir ko pamācīties... Ieguvums? Vislielākais tas, ka ar dziesmu audzinām sevi, kļūstam gudrāki un dvēseliski labāki.-

Vai tāds konkurss varētu kļūt par tradicionālu un piesaistīt vairāk dalībnieku, atbalstītāju, skatītāju?

- Esmu par tradīciju. Bet tai jābūt neuzspiestai, pašu gribētai. Un tradīcijai jāsakņojas dabiskā vēlmē dziedāt, dziedāt tieši tautasdziesmas. Ideāli, ja tas sākas ģimenē. Varbūt nākamajā konkursā varētu uzstāties ne vien solo dziedātāji, bet arī vecāki, vecvecāki – gan solo, gan ansambļu dziedājumos...?-

Konkursa organizators A. Upenieks izteicās, ka konkursa vērtējums būtu jāprasa skatītājiem. Skatītājiem šoreiz neko nepajautāju, bet par izjūtām pēc konkursa lūzdu pastāstīt pašiem konkursa dalībniekiem. Vispirms iepazīstināšu ar konkursa dalībniekiem un konkursa rezultātiem.

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Par godalgotām vietām un konkursa galveno balvu sacentās Ķeipenes pamatskolas skolēni

Jāzeps Brants, Sanija Līva Daugaviete, Daila Kalniņa, Annija Keita Štāle, Paula Ilva Upeniece, Ivanda Gurinoviča, Dzintra Vingre, Marija Uljane, Henrijs Augšpuls, Sintija Vingre, Alīna Pobjaržina.

Konkursa galveno balvu saņēma 5. klases skolniece **Ivanda Gurinoviča** (izpildīja tautasdziesmu „Sijā auzas, tautumeita”). Ivanda balvā saņēma medus podu – tādu, kādu lāču tēvs nes saviem mazajiem bērniņiem. Šoreiz lāču tēva vietā balvu bija sarūpējis un pasniedza Andris Upenieks.

Uzvarētāji 1.-3. klašu grupā:

1. vieta – Jāzeps Brants („Kumeliņi, kumeliņi”)
2. vieta – Sanija Līva Daugaviete („Ziedi, ziedi, rudzu vārpa”)
3. vieta – Annija Štāle („Maza, maza meitenīte”)

4. – 6. klašu grupā:

1. vieta – Paula Ilva Upeniece („Aijā, Ancīt, aijā”)
2. vieta – Dzintra Vingre („Dietu, dietu, jaunas meitas”)

7. – 9. klašu grupā:

1. vieta – Henrijs Augšpuls („Div’ pļaviņas es nopļāvu”)
2. vieta – Alīna Pobjaržina („Āvu, āvu baltas kājas”)
3. vieta – Sintija Vingre („Aijā, Ancīt, aijā”)

Par dziedāšanu, tautasdziesmas izvēli konkursam un pašu konkursu stāsta konkursa uzvarētāji:

Ivanda, galvenā balvas ieguvēja: – Es daudz nedziedu, bet man dziedāt patīk. Skolā mūzikas stundās dziedam, mājās – kad apsveicam kādu dzimšanas dienā, arī Jāņos.

Man patīk dažādas dziesmas – latviešu, angļu valodā. Konkrētu dziesmu nevaru nosaukt, kas man īpaši patīktu.

Tautasdziesmu „Sijā auzas, tautumeita” dziedājām mūzikas stundā, man tā iepatīkās, tāpēc izvēlējos konkursam.

Kad uzstājos konkursā, zālē bija arī mana mamma un māsa. Man viņu klātbūtne palīdzēja, bija prieks par tuvinieku atbalstu.

Nemaz negaidīju, ka saņemšu galveno balvu. Jutos ļoti iepriecināta un laimīga.

Konkursa uzvarētāji - 1. rindā no kreisās: Paula Ilva Upeniece, Ivanda Gurinoviča, Jāzeps Brants, Marija Uljane, 2. rindā - Alīna Pobjaržina, Sintija Vingre, Dzintra Vingre, Henrijs Augšpuls.

Pasākums bija jauks un labprāt piedalītos konkursā arī nākamgad!-

Jāzeps, 1.vietas ieguvējs: – Es pats izvēlējos konkursa tautasdziesmu „Kumeliņi, kumeliņi”. Mēs šo tautasdziesmu dziedājām mūzikas stundās, es to labi zināju, tāpēc nekāda satraukuma nebija. Ar mammu mājās arī padziedājām šo tautasdziesmu, lai konkursā labāk veiktos. Tā ir mana mīļākā dziesma. Konkurss man patika, esmu priecīgs, ka man konkursā gāja tik labi.

Man pašam patīk ritmiskas dziesmas. Es datorā klausos tautasdziesmas, man tās patīk.-

Paula Ilva. 1. vietas ieguvēja: – Liela dziedātāja neesmu. Kad spēlēju klavieres, tad reizēm padziedu savā nodabā. Mūzikas skolā kādreiz mācījos, vairs nemācos.

Tautasdziesmu konkursam izvēlējos pati – man patika lēnā un mierīgā latviešu tautasdziesma „Aijā, Ancīt, aijā”. No uzstāšanās man dažreiz ir bailes. Šoreiz arī mazliet bija.-

Henrijs. 1. vietas ieguvējs: – Man ne pārāk patīk dziedāt. Jau sešus gadus mācos K. Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolā – apgūstu saksofona spēli. Saksofonu spēlēt man brīžiem apnīk, nē, tomēr man patīk spēlēt saksofonu.

Konkursam dziesmu es izvēlējos kopā ar mūzikas skolotāju. Es gribēju dziedāt citu tautasdziesmu, bet to jau kāds bija izvēlējis, tāpēc palikām pie tautasdziesmas „Div’ pļaviņas es nopļāvu.” Kaut arī man ir nācies bieži uzstāties, tomēr uztraukums, piedaloties konkursā, bija gan.

Man pašam vislabāk patīk klausīties disko mūziku. Ar saksofonu pārsvarā atskaņoju klasisko mūziku. Kopumā man konkurss patika.-

Kā redzat – paši skolēni konkursu vērtē pozitīvi – tas viņiem nav licies kā uzspiests pasākums, kurā jāpiedalās, pašiem īsti negribot. Tāpēc jācer, ka arī nākamgad Ķeipenes pamatskolas skolēniem tiks dota iespēja piedalīties šādā konkursā, iepazīt un iemīlēt mūsu tautasdziesmas.

“Tautas dziesmās, tāpat kā Lielvārdes jostā, slēpjas gudrība, skaidrība un mīlestība, tas ir mūsu tautas kods, pēc kura būtu jādzīvo. Man tās gribas salīdzināt ar tīru, baltu līnu kreklu, smaržu un gaismu, ko var sajust, vasaras saulei lecot pār Latvijas ziedošajām ārēm,” teicis dziedātājs Ingus Pētersons. Svarīgi, lai arī bērni izjustu, atrastu tautasdziesmās šo tautas kodu, pēc kura būtu jādzīvo ikvienam no mums. **B.Mietule**

Skolas pasākumi

Nav skaistāka akorda par mātes mīļu vārdu, nav skaistāka mirdzuma par mātes acu spožumu...

Ķeipenes pamatskola š.g. 10. maijā plkst.10.00 aicina māmiņas un vecmāmiņas **uz Mātes dienai veltītu koncertu Ķeipenes tautas namā.**

Pedējais zvans Ķeipenes pamatskolas beidzējiem izskanēs **š.g. 16. maijā plkst.10.00** pie Ķeipenes pamatskolas. Sliktu laika apstākļu gadījumā pasākums notiks Ķeipenes pamatskolas zālē.

Vecāki! Klases audzinātāja Daiga Bombāne aicina šogad skolas vecumu sasniegušo bērnu vecākus **pieteikt savus bērnus mācībām Ķeipenes pamatskolas 1. klasē.** Pieteikšanās Ķeipenes pamatskolā, līdzī jāņem bērna dzimšanas apliecību. Iesniegumu varēs aizpildīt uz vietas. **Tālrunis: 65033695.**

Lielā talka - 2014 beigusies

Četri talcinieki (attēlā pa kreisi) strādāja Ķeipenes kino stacijas apkārtnes sakopšanas darbos, bet vairums talcinieku piedalījās Ķeipenes muižas parka sakopšanā (attēlā pa labi).

Šā gada Lielajā talkā 16 talcinieki strādāja Ķeipenes Muižas parka sakopšanā. Nozāģētos pameža krūmājus likām kaudzēs.

Divi talcinieki maisos savāca atkritumus gar autoceļa malām līdz autopieturai „Vecā skola”.

Četri talcinieki sakopa Ķeipenes kino stacijas apkārtni.

Visiem talciniekiem bija mozs noskaņojums, darba prieks, kā rezultātā iecerētos darbus paveicām labi.

Paldies Ķeipenes pagasta pārvaldei, Gunitai Bombānei, Ainaī Grīnbergai par

sarūpēto cienastu! Biedrībā „Ķeipenes vides centrs” talcinieki paēda gardas pusdienas, noskatījās talkas bilžu galeriju.

Paldies visiem talciniekiem par atsaucību un čaklu darbu!

Lielās talkas koordinatore Ķeipenē

M. Grīnberga

Lieldienas jau pagājušas

Amanda: - Es Lieldienās biju ciemos

pie omes un opīša „Sautiņos”. Opis bija salabojis vecās šūpoles, tāpēc varēju Lieldienās kārtīgi izšūpoties. Ome bija izvērtījusi daudz olu – nu kādas trīsdesmit noteikti. Viena ola

bija īpaši skaista – zaļa. Mēs sitāmies ar olām. Manas olas bija visstiprākās – es sitos ar olām desmit reizes un visas reizes uzvarēju. Olu kaujās uzvarēju pat savu mammu!

Vēlāk es ar draugu – omes sunīti Četu – gāju pastaigāties gar Mazās Juglas krastu. Izskrējāmies un izdauzījāmies abi labi! -

Mīkus Miķelis: – Garos svētkus pavadīju labi. Sestdien mūsu ģimene bija

aizbraukusi atpūsties uz Siguldā. Siguldā izstaigājāmies pa Gaujas gravām, izstāigājām Siguldas alas. Pirmajās Lieldienās visi vārījām Lieldienu olas.

Es saplūcu arī zaļas zālītes, mamma tās kopā ar rīsiem pietina olai un lika olu vārīties. Skaistas sanāca tās olas, kas vārītas biešu sulā un melleņu sulā, arī sīpolu mizās. Pirmajās Lieldienās bijām ciemos pie vecmāmiņas

„Ošupos”. Pēc tam aizbraucām uz Ķeipenes Šūpoļu parku, lai izšūpotos.

Otrajās Lieldienās ciemojāmies pie otras vecmāmiņas „Saulskalnā”. Tur cepām šašliku un ēdām arī olas.

Kaut biežāk būtu tādas brīvdienas! –

Atis Arno: – Lieldienās

mammai nebija jāstrādā, viņa bija mājās, un tad mēs varējām kopā ar mammu vārīt olas. Olas vārījām sīpolu mizās – sanāca skaistas – sarkanās. Arī gar-

šīgas bija.

Lieldienās es varēju ar draugiem izskraidīties pa āru, jo bija saulains laiks. –

Eduards:

– Lieldienas pavadījām kā visi cilvēki – vārījām krāsainas olas un pēc tam tās apēdām. Olas ēdām ar sāli, lai visu vasaru nebūtu jāmelo.

Šovasar dzīvosim godīgi – nemelosim.

Bijām aizbraukuši arī uz Šūpoļu parku „Zušos”, izšūpojāmies. Odi nekodīs vasarā varbūt.

Ko vēl var darīt cilvēks brīvdienās?

Pagulēt, atpūsties. To darīju arī es – pagulšņāju, atpūtos. -

Sabīna Tīna:

– Man patīk Lieldienās svinēt ģimenes lokā kopā ar tēti un mammu. Patīk kopā ar mammu vārīt olas – sīpolu mizās, zaļās zālītēs, pietinot klāt rīsus, grūbas. Ja tētis ir bijis čakls un uztaisījis man šūpoles, tad labprāt Lieldienās izšūpojos šūpolēs. Šogad Lieldienās bija labs laiks, varēja izskrieties pa āru. -

Agnese Maksteniece: - 23. aprīlī biju uz

Lieldienu saietu pensionāriem tautas namā. Paldies Vilnim Sirsonim par to, ka viņš atveda mani uz pasākumu un aizveda mājās! Pensionāru Lieldienu saiets

man ļoti, ļoti patika! Paldies pasākuma organizatoriem, visiem, kas sniedza koncertu, omulīgajiem kaimiņu pagastu pensionāriem, kas bija atbraukuši pie mums ciemos, Inesei un Rutai par skaisto deju mūziku! Viss bija super! -

Keipeniešus priecē Suntažu pašdarbnieki

Š.g. aprīlī Keipenes tautas namā viesojās divi Suntažu kultūras nama pašdarbības kolektīvi – jauktais koris „Suntaži” un amatierteātris „Sauja”.

Otrajās Lieldienās, 21. aprīlī, keipenieši varēja noklausīties jauktā kora „Suntaži” koncertu „Viss nāk un aiziet tālumā”, diriģents Andis Klučnieks. Koncertā skanēja populāra latviešu kino mūzika un dziesmas. Dziedāšanai fonā – fragmenti no kinofilmām.

Koris „Suntaži” uzstājas Keipenes tautas namā

Koncerts izskanēja patīkamā, vieglā, nepiespiestā gaisotnē, koristu izpildītās dziesmas – latvieša sirdij tuvas, tādas, kas izsauc sirdī smeldzi un aizkustina līdz asarām. Kā rakstījusi viena interneta

lietotāja – smeldze - skaistākais latviešu vārds pasaulē. Tas pasaka tik daudz par izjūtām, kas kņudina sirdi, aizkustina to. Un tajā nav nekā negatīva!

Savukārt gados visvecākais Suntažu kora koris, kuram ir 83 gadi, ar savu solo dziedājumu pierādīja, ka gadi nav vecuma mērs un šķērslis dzīvot aktīvi, interesanti un dvēseliski krāsaini arī tad, kad jaunība sen, sen aiz augstiem kalniem.

Lielās talkas dienā 26. aprīlī (dienu pirms teātru skates) Keipenes tautas namā viesojās Suntažu amatierteātris „Sauja”, režisors Didzis Cauka. Suntažnieki izrādīja Ādolfa Alunāna joku luga ar dziedāšanu un rotaļām „Seši mazi bundzinieki”. Šo lugu Ā. Alunāns sarakstījis 1889. gadā, un tās darbība risinās 1873. gadā.

Pats Ā. Alunāns ir rakstījis: „Ir nu gan pazīstama lieta, ka humoristīgās dziedāšanas lūgās nevar meklēt Dievs zin cik daudz kodola, bet tādēļ viņas arī nav rakstītas, viņas radītas publikai patīkami un jautri pakavēt laiku, un, ja tikai viņas muzikāliskā daļa pelna uzslavēšanu,

tad luga pilnīgi sasniegusi savu mērķi.” „Seši mazi bundzinieki” esot visvairāk izrādītā Ā. Alunāna luga, tā dažreiz tiek salīdzināta ar R. Blaumaņa „Skroderdienām Silmačos”. Taču, manuprāt, ar „Skroderdienām Silmačos” šo lugu tomēr nevar salīdzināt. Pat nemeklējot šajā lūgā nezin kādu kodolu, šī luga tomēr tā īpaši neiekustināja, neaizkustināja un neuzrunāja. Bet viens jaunākās paaudzes skatītājs pēc izrādes noteica: „Es nesapratu daudzu izrādē izskanējušo vārdu nozīmi...”

Aktieru ansamblis bija plašs, iestudējumā ieguldīts liels un veiksmīgs darbs – aktieri spēlēja ar atdevi un pārliecinoši (izrādes iesākumā tekstu brīžiem nevarēja saprast, bet tur varbūt vainīgs uztraukums), visu cieņu latviešu teātra tēvam Ā. Alunānam, bet šīs lugas tradicionālais iestudējums tomēr mani kā skatītāju neaizrauj.

Diemžēl neesmu redzējusi „Muzikālā teātra 7” iestudējumu „Bitīt rožu dārziņā”, kas veidots pēc Ā. Alunāna lugas „Seši mazi bundzinieki” motīviem. Ar šo iestudējumu - jautrības lugu ar dančiem un Alunāna laika meldiņiem - mākslinieki 2013. gada vasarā uzstājās daudzās Latvijas brīvdabas estrādēs.

Skumji, ka Keipenes pašdarbnieki ir tik kūtri un tikai retais bija ieradies uz koncertu un teātra izrādi ar savu klātbūtni atbalstīt kaimiņu pagasta pašdarbniekus.

B. Mietule

Pašvaldības policijas ziņas

Aprīlī diviem Keipenes pagasta iedzīvotājiem: Aivaram, dz. 1953. g., un Andrim, dz. 1978. g., par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 171. panta 1. daļas.

Divas personas no Ogres - Aigars, dz. 1986. g., un Ivanda, dz. 1976. g., par atrašanos sabiedriskā vietā - pie Keipenes tautas nama - tādā alkohola reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēku cieņu, tika nogādātas uz Ogres policijas atskurbšanas telpām. Pēc atskurbšanas abām personām tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli pēc LAPK 171. panta 2. daļas. Informācijai: **LAPK 171.pants.**

Alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošana sabiedriskās vietās un atrašanās sabiedriskās vietās reibuma stāvoklī

Par alkoholisko dzērienu vai citu

apreibinošo vielu lietošanu sabiedriskās vietās, izņemot vietas, kur alkoholisko dzērienu lietošanu atļāvusi pašvaldība, vai par atrašanos sabiedriskās vietās tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz simt četrdesmit *euro*;

Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, uzliek naudas sodu no simt četrdesmit līdz trīsdesmit piecdesmit *euro*. **LAPK 51. pants. Obligāto zemes aizsardzības pasākumu neizpildīšana**

Par šo pārkāpumu fiziskajām personām var uzlikt naudas sodu no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt *euro*.

Par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, **Keipenes pagastā ir uzskaites 15 administratīvās lietvedības.**

Sakarā ar to, ka Keipenes pagastā ir konstatētas nelikumīgas atkritumu izgāztuves, **atgādinām**, ka nekustamā namīpašuma īpašniekiem, valdītājiem vai atkrituma radītājiem ir jānoslēdz līgums par sadzīves atkritumu savākšanu ar atkritumu apsaimniekotāju, ko nosaka Ogres novada pašvaldības 24.05.2012. saistošie noteikumi Nr.14/2012 „Par atkritumu apsaimniekošanu Ogres novadā”. Policija veiks profilaktiskos reidus un pārbaudīs, vai šo saistošo noteikumu prasības tiek ievērotas.

Atbildība: **LAPK 75.pants. Atkritumu apsaimniekošanas noteikumu pārkāpšana** - par sadzīves atkritumu radītāja vai īpašnieka nepiedalīšanos pašvaldības organizētajā sadzīves atkritumu savākšanā - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no četrdesmit līdz tūkstoš četrdesmit *euro*.

Pašvaldības policists **A. Cviguns**

SLUDINĀJUMI

Pārdodu dažādu šķirņu paprikas, tomātu, gurķu un puķu stādus. **Liena, tālr. Nr.26311515.**

Atdodu apstrādāšanai mazdārziņu Keipenes ciema centrā pie skolas sporta stadiona. **Tālr. Nr.29177792.**

Keipenes pagasta pārvalde aicina pieteikties darbā komunālajā daļā **remontstrādnieku, darba alga EUR 400,00** pirms nodokļu nomaksas. Pieteikties līdz **12.05.2014.** pie V. Sirsoņa, **tālr. Nr.26425498.**

Filmu festivāls "2ANNAS" dodas tūrē arī uz Ķeipeni

Lai iepazīstinātu kino cienītājus ar jaunākajām un atzītākajām Eiropas īsfilmām, Rīgas Starptautiskais filmu festivāls "2ANNAS" dodas Latvijas tūrē. Viesojoties vairāk nekā 10 Latvijas pilsētās, tostarp arī Ķeipenē, tiks izrādīts seanss ar astoņām pagājušā gada aktuālākajām īsfilmām.

"Šāda Latvijas tūre ir lieliska iespēja festivāla komandai un filmām satikties ar cilvēkiem Latvijas reģionos, kur šādas filmas ne vienmēr nonāk," stāsta festivāla producete Agnese Logina. "Līdzšinējā pieredze rāda, ka mūs uzņem ar lielu atsaucību, tāpēc turpināsim izrādīt filmas arī citur Latvijā, lai sniegtu ieskatu mūsdienu eksperimentālajā kino. Mums rūp, lai jaunākās kino aktualitātes var sastapt arī citur Latvijā, ne tikai Rīgā," noslēdz Agnese Logina.

Ķeipenē seanss tiks izrādīts š.g. 16. maijā Ķeipenes kino stacijā. Seanss sāksies plkst. 18.00, un programmas garums ir pusotra stunda. Ieeja par brīvu. Tūres laikā tiks izrādītas astoņas īsfilmas no pagājušā gada "2ANNAS" festivāla programmas. Programma atlasīta tādā veidā, lai atspoguļotu festivāla dažādību un sniegtu ieskatu Eiropas kino jaunākajās tendencēs. Īsfilma ir žanrs, kas vislabāk un visprecīzāk raksturo konkrēto laiku un vietu, jo īsfilmas strauji atspoguļo notiekošos sociālos procesus.

"2ANNAS" izrādītā festivāla programma ir piemērota pieaugušajiem un jauniešiem, kas sasnieguši vismaz 16 gadu vecumu. Reģionālās tūres "2ANNAS PROJEKTORS 2014" ietvaros festivāla komanda viesosies 12 Latvijas pilsētās un apdzīvotās vietās. Jau 27.martā tūre tika uzsākta Lubānā, pēc tam filmas tika izrādītas Baltinavā, Ventspilī, Kuldīgā, Secē, Dubultos, Daugavpilī, maijā filmas varēs noskatīties Rēzeknē, Liepājā, Siguldā, Ogresgalā, bet tūres noslēgums būs 16. maijā Ķeipenes kino stacijā.

Programma "2ANNAS PROJEKTORS 2014" / Latvijas tūre /

"Grandma's Dilemma" / "Vecmāmiņas dilemma", rež. Daniels Seideneds, dokumentālā filma, 2013, Vācija, 4 min. Eksperimentāla dokumentālā īsfilma par cienījamu novecošanu, neveiksmīgiem samierināšanas mēģinājumiem, vientulību un ļoti kautrīgu kaķi, kuram izmisīgi nepieciešama kaimiņu palīdzība.

"Mai" / "Maja", rež. Marija Reinupa,

spēlfilma, 2013, Igaunija, 16 min.

Jaunā Maja pēdējā autobusā uz pilsētu konstatē, ka ir viena ar diviem narkomāniem, no kuriem vienam strauji paliek sliktāk. Viņai nesanāk pievērst autobusa vadītāja vai apkārtējo pasažieru uzmanību, tāpēc viņa izlemj pati iesaistīties.

"Two Islands" / "Divas salas", rež. Jans Ijas, dokumentālā filma, 2013, Somija, 6 min. Filma par divām milzīgāko atkritumu izgāztuvēm Ņujorkas Steiten un Harta salās. Pirmā reiz bijusi pasaules lielākā izgāztuve, bet tagad tā ir slēgta. Otrā ir kapsēta nezināmajiem un vēl joprojām tiek lietota. "Divas salas" skarbi jautā, ko par mūsu civilizāciju un pasaules bagātāko nāciju stāsta, divu milzu ekonomisko, sociālo atkritumu un noraidīto pārpalikumu, kalnu eksistence, kā arī, kādu mantojumu nākotnes arheologi tajos atradīs?

"Misterio" / "Mistērija", rež. Hema Garsija Ibarra, spēlfilma, 2012, Spānija, 12 min. Runā, ka, ja pieliek ausi aizmugurē pie viņa kakla, var dzirdēt Jaunavu Mariju.

"Oh Willy" / "Ak, Villij..." Emma De Svefa/ Marks Roels, animācija, 2012, Beļģija, 17 min. Spiests atgriezies pie savas nūdistas izcelsmes, Villijs savu ceļu cēlajā nepieradinātībā veido visai pavirši.

"The Mass of Men" / "Cilvēku masa", rež. Gabriels Gošē, spēlfilma, 2012, Lielbritānija, 17 min. Ričards, 55 gadus vecs bezdarbnieks, darbā pieņemšanas centrā ierodas ar 3 minūšu nokavēšanos. Konsultantei, kura ir spiesta pakļauties sava darba sistēmas ierobežojumiem, nav citas izvēles, kā sodīt viņu par kavēšanos. Lai izvairītos no turpmākas ieslīgšanas nabadzībā, Ričards pieņem izmisīgus mērus.

"Plug and Play" / "Iespraud un spēlē" Maikls Freis, animācija, 2012, Šveice, 6 min. Pirksti iesprauž vienu otrā figūriņās, kuru spraudes pievienotas to galvām. Bet pirksti arī piedalās spēlē. Vai tā ir mīlestība?

"Kiosks", rež. Anete Melece, animācija, 2013 Latvija / Šveice, 7 min.

Jau gadiem ilgi kiosks ir Olgas mazās mājas, jo viņas kāre uz saldumiem un vienveidīgā dzīve viņu ir padarījusi lielāku nekā izejas durvis. Lai izklaidētos, viņa lasa ceļojumu žurnālus un sapņo par tālām vietām. Absurds gadījums aizsāk viņas ceļojumu.

Vērtē skatītāji

Skatītāju atsauksmes par franču dramaturga Mišela Fermo lugas „Krīt klauzot durvis” pirmizrādi Ķeipenes amatierteātra sniegumā š.g. 17.aprīlī Vineta Drēviņa. – Izrādes "Krīt klauzot durvis" tematiku var sasaistīt ar mūsdienām, kaut arī tās darbība norisinās pagājušā gadsimta 60.- 70. gados. Tēvs Andrē vēlas, lai ģimene aizmirst visas savas darīšanas un pusdieno kopā, kas arī mūsdienās ir ļoti aktuāli. Jaunākā meita Daniela cenšas pievērst vecāku uzmanību, notēlojot, ka ir stāvoklī. Ar šādiem piemēriem, kas raksturo izrādes tematiku, es varētu turpināt vēl.

Manuprāt, izrādē ikviens Ķeipenes amatierteātra aktieris savu lomu notēloja ļoti labi, taču visvairāk man patika Dominikas atveidotājas Ineses Daugavietes sniegums – viņai ļoti labi sanāca attēlot "cacu", kura vēlas iekarot modes aprindas un pamest mājas, kura vienmēr un visur ir skaisti saposusies un gatava visām dzīves situācijām. Arī aktieris Aigars Ozoliņš, kurš izrādē bija ģimenes galva Andrē, bija ļoti pārliecināši iejuties savā lomā.

Turpinājumu izrādei varam iztēloties un uzburt paši. Izrādi iesaku noskatīties, jo tā ir gan jautra, gan pamācoša un liek aizdomāties par savām attiecībām ar ģimeni.-

Elīna Jēkabsons. - Manuprāt, luga nav īsti piemērota pašreizējam teātra sastāvam. Neradās iespaids, ka aktieri ir pārliecināti par savu lomu, nejutās tajā iederīgi vai kāda cita problēma. Brīžiem šķita, ka darbība tūlīt apstāsies pat nebeigusies, jo galvenokārt lugas darbību virzīja un emocijas radīja amatierteātra aktieri Aigars Ozoliņš un Sarmīte Mežapuķe. Mazliet pietrūka franču vides attēlojuma un to temperamenta. Prieks par uzdrīkstēšanos, bet, salīdzinot ar citiem iestudējumiem, šis nepārliecināja.-

Elīna Cileviča. - Uz izrādi atbraucām daži Madlienas kultūras nama amatierteātra dalībnieki. Katrā ziņā bijām patīkami pārsteigti. Izrāde bija interesanta, aizraujoša un viegli skatāma. Kad gājām prom, bija tāda sajūta, ka varētu skatīties vēl un vēl...

Manuprāt, Ķeipenes amatierteātris ar katru gadu parāda arvien labāku sniegumu, kļūst arvien profesionālāks, un par to es tikai priecājos. Tikai ar pašreizējā darbu un vienotu kopības sajūtu var sasniegt šādus rezultātus. Lai Ķeipenes amatierteātrim veicas Ogres novada amatierteātru skatē Lauberē!-

Š.g. 17. maijā plkst.20.00 visi interesenti tiek aicināti uz Muzeju nakts 2014 pasākumu **Ķeipenes kino stacijā** (bijušajā dzelzceļa stacijā)! Pulcēšanās pie ugunsкура. Informācija pa tālr.Nr.26314147, Velta.

*Paliec, kas esi šai pasaulē –
zieda pumpurs vai tauriņš zelta
spārniem,
Esi, kas esi – mūzikas nots vai rīta
migla,
nakts zvaigzne vai priedes dzintars.
Glabā savu būtību –
to vienīgo dārgumu, kas cilvēkam
pieder
no laika gala.
Sniegbalts sniegs vai gulbju klaigas
ezerā,
brīvs steps vējš vai jūrmalas smilts
- Esi! /I.Trimalniece/*

Aprīļa vēju matos, saules gaišumu
smaidā, tauriņa vieglumu ik
solī un tikai pozitīvas emocijas
vēlam visiem aprīlī dzimušajiem
ķeipeniešiem! Dzīvojiet viegli, gaiši
un zaļi - par zaļu dzīvošanu var būt
atšķi-
rīgas
jēdzie-
na in-
ter-
pretā-
cijas...

Ķeipenes tautas nams aicina

Š.g. 9.maijā plkst.17.⁰⁰ KONCERTS
„Mīļajām māmiņām!”

Koncertā piedalīsies:
Bērnu teātra studija „Ķepa” ar Artas
Dzīles lugu „Iesim mājās”;
Deju kolektīvs „Zeltupīte” un
pirmsskolas vecuma bērnu deju pulciņš.

Š.g. 16.maijā plkst. 19.⁰⁰ Ķeipenes
tautas nama sieviešu vokālais ansamblis
„Sonore” ielūdz uz vokālo ansambļu
sadziedāšanās koncertu
„Es tevī iemīlējies, pasaule!”
Ieejas maksa – 72 centi

Š.g. 24. maijā plkst. 13.⁰⁰ sporta deju
sacensības „Ķeipenes Valsis – 2014.”
Piedalās: Ķeipenes,
Mazozolu, Ķeguma,
Tīnūžu, Suntažu,
Madonas dejotāji.

Aicinām interesen-
tus, atbalstītājus un
līdzjutējus!

Ieejas maksa **EUR 1,00.**

*No dzīves koka kā sēkliņas
vieglas
Paši skaistākie gadi jau tālē,
Bet šodien dienas ar pagātni tiekas,
Ar laiku, kas neizbālē.
Lai svētība visam, ar tevi kas bijis,
Lai saules tev nepietrūktu,
Lai mīļums no tuviniekiem un
draugiem
Dzen projām nedienu rūgtu!*

Sirsnīgi
sveicam
ķeipeniešus,
kuri aprīlī
svin
cienījamu
gaļu skaitļu
jubilejas:

Veroniku Strazdiņu

80. dzīves pavasarī (10. aprīlī),

Ernu Namnieci

85. dzīves pavasarī (20. aprīlī),

Miervaldi Bombānu

70. dzīves pavasarī (28. aprīlī),

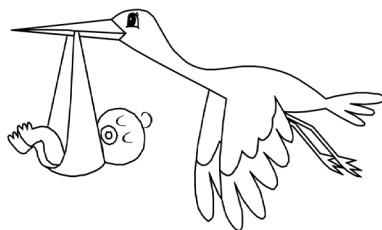
Vincantu Gustu

70. dzīves pavasarī (29. aprīlī)!

Veselību, možu omu un izturību un
vēl daudz skaistu dzīves brīžu Jums,
cienījamie jubilāri!

Stārķa ziņas

*Ne miesa no manas miesas,
Ne kauls no mana kaula,
Brīnumaini mans no tiesas,
Bērns, neaizmirsti ne mirkli,
Ka neesi audzis man zem sirds,
Bet tieši sirdī.*

Sveicam jaunos vecākus **Kristīni
Strelkovu un Matīsu Ozoliņu**
ar dēliņa **Markusa** piedzimšanu!
Markuss piedzimis 4. aprīlī un ir
pirmdzimtais saviem vecākiem.

**Traktortehnikas ikgadējā valsts
tehniskā apskate** Ķeipenes pagastā
š.g. 26. maijā plkst.09.³⁰ un 19. jūnijā
plkst.11.⁰⁰ SIA „Agroserviss „Ķeipene”
teritorijā.

Mūžībā aizgājusi

*Es eju par tulpi palikt –
Par tulpi sarkanā ziedā;
Jūs nesakiet: - Viņas nav!-
Viņa migusi ciešā miegā.*

Š.g. 9. aprīlī 91 gada vecumā
mūžībā aizgājusi **Sofija Kalviša.**
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
aizgājējas tuviniekiem!

Līdzjūtības

*Ja naktī redzēšu, ka zvaigznes krīt,
Par tevi domāšu es, māmuliņ.
Lai varam kādreiz atkal puķes sēt
Un nāvi, kura šķīra, uzvarēt.....*

Dalām bēdu smagumu kopā ar
Daci Krievāni, mūžības ceļos māti
pavadot.

„Vizbuļu” iedzīvotāji

*Tu būsi debesīs, zemē,
Tu vējā un saulē.
Tu savējo sirdīs –
Tie tevi neaizmirsīs.*

Skumstam kopā ar **Velgu
Samoļenko un Kristīni Reimani**,
mazdēlu un brāli zaudējot.

„Vizbuļu” iedzīvotāji

*Cik kluss un tukšs nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs tavā vietā stāt,
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.*

Skumju brīdī esam kopā ar **Daci
Krievāni**, māti mūžībā pavadot.
Patiesa līdzjūtība tuviniekiem!

Daces Krievānes ārsta prakses kolektīvs

*Pār tevi smilšu klusums
klāts,*

*Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.*

(J.Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību **Dacei Krievānei**
un citiem piederīgajiem, no mātes
Sofijas Kalvišas atvadoties.

Vecā bērnodārza darbinieki

